مدیریت خطر سوانح رانندگی

در معرض خطر قرار گرفتن به این معنی است که با تراکم و حجم بالای ترافیک و ترکیبات متعدد ترافیک راه مواجه باشیم. بدون اقدامات ایمنی راه، با افزایش حجم ترافیک، تمامی کاربران راه در معرض خطرهای بزرگ تری قرار می‌گیرند. به ویژه زمانی که انواع مختلفی از وسایل نقلیه موتوری با سرعتهای بالا حرکت می‌کنند و راه با سایر کاربران راه مثل عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران تقسیم می‌شود.

در ۳۰ کشور عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه، برنامه‌ریزی شده است که تعداد وسایل نقلیه موتوری بین سالهای ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۲ با ۶۲درصد افزایش به تعداد ۷۰۵ میلیون وسیله نقلیه برسد.

در چین، از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۲ تعداد وسایل نقلیه موتوری به بیش از ۵۵ میلیون رسید. در تایلند این رقم بین سالهای ۱۹۸۷ و ۱۹۹۷ افزایشی به میزان ۴ برابر را نشان می‌دهد که تعداد وسایل نقلیه را از ۴/۹ میلیون تا ۱۷/۷ میلیون رسانده است. با وجود رشد سریع تعداد وسایل نقلیه در چین و در سایر کشورهای کم درآمد و متوسط درآمد، انتظار نمی‌رود تا ۲۵ سال آینده بیشتر خانواده‌ها در این کشورها وسیله نقلیه شخصی داشته باشند. با این وجود عابرین پیاده، دوچرخه‌سواران، موتورسواران و مسافران وسایل حمل و نقل عمومی بیشتر در معرض خطر وسایل نقلیه ۴ چرخ موتوری قرار دارند.

مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که در مقایسه با کشورهای دیگر، کشورهای آسیایی بیشترین رشد را در تعداد وسایل موتوری در آینده تجربه خواهند کرد و پیش‌بینی می‌شود بیشتر این رشد جهت ساختن وسایل نقلیه دوچرخ موتوری و سه چرخ مانند ریکشاهای موتوری باشد. برای مثال می‌توان به ویتنام اشاره کرد که ۹۵درصد از تمام وسایل نقلیه موتوری، وسایل دوچرخ و سه چرخ موتوری است. تعداد موتورسیکلت‌ها در ویتنام در سال ۲۰۰۱، ۲۹درصد رشد داشته است که این افزایش باعث افزایش ۳۷درصد در تعداد کشته‌شدگان تصادفات در راهها بوده است.

در کشورهای کم‌درآمد و متوسط درآمد، استفاده از اتوبوس و کامیون برای حمل و نقل بسیار معمول است که احتمال خطر را هم برای سرنشینان وسایل نقلیه و هم برای سایرین افزایش می‌دهد. در دهلی در حدود ۲/۳ تصادفات مربوط به کاربران آسیب‌پذیر می‌شود که ۷۵درصد از کل تلفات ترافیکی راه را شامل می‌شود.

کاهش در معرض ترافیک بودن

حذف نیاز و تقاضای مردم برای سفر غیرممکن است، اما می‌توان جهت کاهش خطر و افزایش ایمنی راه تمهیداتی اندیشید تا از این طریق مردم کمتر در معرض خطر واقع شوند.

ارزیابی ایمنی قبل از هر اقدام

طرحها و پروژه‌های پیشنهادی معمولا از لحاظ ایمنی ارزیابی می‌شوند، اما غالبا در خصوص تاثیرات این پروژه‌ها و طرحها به روی ایمنی کل سیستم راه، ارزیابی مناسبی صورت نمی‌گیرد. ولی در برخی از کشورها مثل هلند بطور پراکنده مواردی انجام شده است.

ارتقای الگوهای مفید برای کاربری زمین

یک الگوی اجتماعی کاربری زمین، در تعداد مسافرتها،

طول سفرهای انجام شده و انتخاب مسیر و مدل سفر کاملا موثر است. در طرحهایی که به طور هوشمندانه توسعه یافته‌اند، ترکیب مطلوب و تلفیق بهتر بین کاربران متفاوت راه ایجاد شده است به طوری که مکان‌هایی که مردم در آنجا زندگی می‌کنند، کار می‌کنند، به مدرسه می‌روند، مراکز خرید و گردشگاه‌ها و تفرجگاه‌ها همه در کنار یکدیگر قرار دارند تا آنها ترجیح دهند از دوچرخه و یا وسایل نقلیه عمومی به جای وسایل نقلیه شخصی استفاده نمایند.

ایجاد راه‌های کوتاه‌تر و ایمن‌تر

معمولا عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران، مسیرهای کوتاه‌تر و راحت‌تر را انتخاب می‌کنند، حتی اگر این مسیرها ایمنی کمتری داشته باشند. بررسی‌ها و مطالعات انجام شده در مکزیک، برزیل و اوگاندا نشان می‌دهد عابرین پیاده عبور از مسیرهای خطرناک را به رد شدن از پل‌های عابرین پیاده ترجیح می‌دهند.

یک سیستم ترافیک راه باید این اطمینان را بدهد که راه‌ها در عین کوتاه‌تر بودن، ایمن‌تر هم هستند. تا آنجا که ممکن است باید مسیرهای تردد و عبور و مرور وسایل نقلیه موتوری در جاهایی که تردد عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران زیاد است، جدا شود. همچنین ترافیک محلی نیز باید از لحاظ سرعت و تامین ایمنی عابرین پیاده و دوچرخه‌سواران کنترل شود.

انصراف انجام سفرهای غیرضروری

انجام اقدامات لازم برای کاهش تعداد وسایل نقلیه موتوری به ویژه در مناطقی که کاربران آسیب‌پذیر راه در آنجا زیاد تردد می‌کنند، می‌تواند احتمال بروز صدمات و خسارات را کاهش دهد. در این رابطه برخی اقدامات از قبیل: سیاست‌های عدم استفاده از وسایل نقلیه شخصی، ممنوع کردن آنها از ورود به مراکز شهر، و یا محل‌ها و مناطق دانشگاهی، الزامی کردن مجوزهای خاص، در نظر گرفتن مبالغ نقدی به عنوان حق ورود، ممنوع کردن پارک، ممنوع کردن بارگیری کامیون‌ها و کالسکه‌های توریستی در مناطق و نواحی مرکزی طی ساعات خاص می‌توانند بسیار موثر باشند. تشویق مردم برای استفاده از ارتباطات تلفنی و مخابراتی و یا ارتباطات الکترونیکی نیز در کاهش میزان تردد وسایل نقلیه موثر است.

■ **احمد کارخانه**

سخنی با نامزد های تایید صلاحیت شده انتخابات شورای چهارم شهرو روستا

اگر صادقانه قصد خدمت دارید با برنامه بیایید

عکس از: وحید بهادری

* رحیم چوخاچی زاده مقدم

*** در کمتر از ۳ ماه پس از پیروزی انقلاب با فرمان مستقیم امام(رضوان اله علیه) به شورای انقلاب توصیه شد که آئین‌نامه اجرایی شوراهای اسلامی را به دور از "هیاهوهای سیاسی" مرسوم تدوین و زمینه را برای تحقق اصل حضور و مشارکت مردم در عرصه تصمیم‌گیری فراهم کنند. این مسئله به قدری اهمیت پیدا کرد که ۷ اصل از قانون اساسی را به خود اختصاص داد.**

بیش از سه دهه از پیروزی انقلابی می‌گذرد که باز گرداندن حقوق از دست رفته اقشار مختلف مردم به ویژه روستائیان و دهقانان توسط ملاکان و خان‌های تازیانه به دست و صاحبان قدرت وابسته به نظام شاهنشاهی یکی از اهداف اصلی آن به شمار می‌رفت. ناب بودن یک نظام و رو به جلو بودن تحقق وعده‌های چنین نظامی ازنظر مردم به ویژه و صد البته از نظرنسلی که رژیم وابسته گذشته را بعینه درک نکرده اند مشخص نخواهد شد مگر آنکه مقایسه‌ای صورت گیرد میان اوضاع آن موقع با شرایط امروز. از دل این مقایسه‌هاست که می‌توان به حقانیت یک نظام و حتی یک مکتب و تفکر پی برد. والا تمام زحمات ، تلاش‌ها و حماسه‌هایی که در این مدت پس از پیروزی انقلاب برای اعتلای کشور و برقراری عدالت کشیده شده است ،رفته رفته در میان توقعات روزافزون نسل‌ها که اطلاعات کمتری نسبت به گذشته دارند کمرنگ شده و از یادها و خاطره‌ها می‌رود و نتیجه منفی خواهد داد، یعنی شائبه کم کاری مسئولان و مدیران اجرایی کشور را در ذهن‌ها ایجاد خواهد کرد. لذا بد نیست با توجه به اینکه در آستانه چهارمین دوره انتخابات شورای اسلامی شهر و روستا هستیم گریزی بزنیم به گذشته اداره روستاها درعصر رژیم ستمشاهی و مقایسه ای داشته باشیم با وضعیت شوراهای شهرو روستا درعصر امروز.در ادوار گذشته "کدخدا" یا به تعبیر دیگر "کلانتر" درراس قدرت روستاها قرار داشت. حدود اختیارات و قدرت او متناسب با شرایط، متغیر بود. این عنصرمدیریتی به تبع این شرایط و به دلایل مختلف ازجمله نفوذ در حاکمیت در مقایسه با سایر مردم از رفاه بیشتری برخوردار بود. کدخدا عنصری محافظه کاربود و خصیصه فرصت طلبی شگرد کارش بود، زیرا از یک طرف باید جوابگوی عوامل قدرت نظیر خان‌ها ، ملاکین یا دولتی‌ها و تضمین کننده منافع آن‌ها می‌بود و از سوی دیگربه تناسب موقعیتش و مسئولیتی که برعهده داشت باید اعتماد و حمایت بی چون و چرای مردم را هم در دست می‌داشت. درواقع "کدخدا" واسطه بین روستائیان و عوامل قدرت محسوب می‌شد اما واسطه‌ای که اغلب برای او رضایت روستاییان و جماعت رعیت ملاک عمل و مهم نبود. اغلب حقوق واقعی رعیت توسط کدخدا به او داده نشد و هیچ اربابی و ملاکی و عنصر دولتی هم نبود که کداخدا به خاطر ظلم‌هایش او را مورد مواخذه قراردهد!!.

درهر حال قدرت روزافزون کدخدا و ماحصل عملکرد او همیشه به زیان روستائیان بود، درحالی که اگر همین کدخدا به سه وظیفه از ده‌ها وظیفه‌ای که برعهده داشت به عنوان وظایف ذاتی خود عمل می‌کرد و به آن‌ها همت می‌گماشت بی شک مردم با اندک توجهی به آداب همسایگی و رعایت اصول اخلاقی اسلام و دخالت دادن ریش سفیدان و روحانیان در امور خود بر مشکلات فائق می‌آمدند. کیست که نداند همکاری جدی کدخدا در ایجاد شرکت‌های تعاونی روستایی و کارهای عمرانی مانند احداث جاده و خانه بهداشت و جلوگیری از زورگویی بی حد و حصر بزرگ ملاکان و خان‌ها به روستائیان از اساسی‌ترین اقدامات رفاهی برای مردم به حساب می‌آمد.

محمد رضا پهلوی در پی‌افزایش نارضایتی‌ها ازخان وخان بازی و به ستوه آمدن توده‌های مردمی از ظلم‌هایی که به اقشار ضعیف جامعه به ویژه روستائیان و دهقانان زحمتکش روا داشته می‌شد، برای سوار شدن بر موج اعتراضات و اقدام به اجرای قانونی کرد که براساس آن باید اصلاحاتی در تقسیم اراضی برای محدود کردن قدرت خان و کدخدا صورت می‌گرفت اما همان طورکه مشاهده شد این حرکت ظاهری نه تنها نتوانست جبران کننده خسارت‌هایی باشد که درطول عمر این حکومت منحوس به بخش کشاورزی و قشر عظیم محروم جامعه شهری و روستایی وارد شده بود بلکه مشکلات ساختاری جدیدی را در جهت انهدام کشاورزی کشور به وجود آورد .

پس از سرنگونی نظام پادشاهی و روی کار آمدن نظام جمهوری اسلامی دگرگونی همه جانبه ای در جامعه روستائی و عشایری از نظر ساختاری بوجود آمد. این امر باعث تغییر شیوه اداره روستاها شد و می‌شد، قطعا به همین خاطر بود که بعدها رهبرمعظم انقلاب نیز به دفعات براهمیت این نهاد مردمی پای فشرد و بر "ریشه" بودن شوراها درراستای توسعه و ترقی روزافزون کشور تاکید فرمودند.

رهبرمعظم انقلاب معتقدند، بدون شورا امکان حل کامل و اساسی مشکلات وجود ندارد. ایشان نیز مانند رهبرفقید انقلاب، سیاسی شدن و حزبی شدن شوراها را سم مهلکی برپیکره این نهاد نوپای مردمی و برخاسته از میان مردم دانسته‌اند و مردم و داوطبان ورود به این عرصه را از هرگونه ورود به مسائل تنش‌زای سیاسی برحذرداشته‌اند.

چرا چراغ شوراها بیست سال خاموش ماند ؟!

پنج ماه پس از صدور این فرمان تاریخی از سوی امام(ره) اولین دوره انتخابات فراگیر شوراهای شهر و روستا در بسیاری از مناطق کشور با حضور چشمگیر مردم برگزار شد و اولین نمایندگان مردم با رویکرد اسلامی زمام امور اداره شهرها و روستاها را برعهده گرفتند. اما متاسفانه به‌دلیل نقص قوانین موجود و کافی نبودن تجربه لازم دولتمردان و به دلایل عدیده دیگری از جمله ورود مسائل سیاسی در این حوزه که امام

*** چه زیبا خواهد اگر نامزد های تایید شده پوسترهای تبلیغاتی خود را نیز متفاوت با تبلیغات انتخاباتی ریاست جمهوری طراحی و با ابتکاراتی در این زمینه به جای چاپ عکس‌های مختلف و به دور از شان نمایندگی و رجزخوانی‌های بی‌محتوا وشعارهای توخالی پوسترهای خود را مزین به فهرستی از طرحها وبرنامه‌های مدون و قابل دفاع در جهات مختلف مثلا مقابله با آلودگی هوا و کاهش جدی خسارات ناشی از بلایای طبیعی به ویژه زلزله کنند**

از آن برحذر داشته بودند ، شوراها نتوانستند جایگاه واقعی درخورتوجه و قانونی را به‌دست آورند ولذا نه تنها مدت‌ها از رونق افتادند، بلکه برگزاری دوره‌های پس از آن نیز تا حدود ۲۰ سال در پس امور جاری کشور در حاشیه قرار گرفتند واین اصل مهم قانون اساسی سال‌ها مغفول ماند! تا اینکه مجلس با اصلاح قانون شوراها، قانونی مشتمل بر ۹۴ ماده و ۵۱ تبصره در ۵ فصل تصویب و برای اجرا، آن را به دولت وقت ابلاغ کرد. گرچه با ابلاغ این قانون زمینه برای احیای مجدد شوراها فراهم شد اما تا اجرایی شدن آن ۲ سال طول کشید.

اولین دوره انتخابات شوراها در ۱۷ اسفند ۷۷ در دولت خاتمی در اکثر مناطق کشور از کلانشهرها گرفته تا روستاها و دهات به‌صورت فراگیر برگزار شد. اما هنوز مدتی از تشکیل آن نگذشته بود که در برخی از شهرها به ویژه در تهران همان طور که پیش از این به آن اشاره شد از همان ابتدا به خاطر سیاسی‌کاری‌های برخی از اعضای تندرو سیاسی وابسته به جناح به ظاهر اصلاح طلب! که فضای کاملا تخصصی جلسات شورا را به میدان تاخت و تاز تفکرات و مطالبات سیاسی خود تبدیل کرده بودند به انحلال کشیده شد.در حالی که انبوهی طرح و لایحه برای بررسی و حل مشکلات عدیده مردم براین اساس برنامه‌های سوم و چهارم توسعه کشور در دستور کار بود! مثلا بر اساس دولت ملزم شده بود که سالانه ۵ درصد از تصدی‌گری خود را در امور اجرایی کشور به شوراها واگذار کند و در برنامه چهارم توسعه قرار بود ۲۴ مورد از وظایف دولت از جمله آموزش و پرورش به شوراها و شهرداری‌ها واگذار شود، اما متاسفانه اعضای شورای اول به جای پرداختن به این موضوعات و تدوین مکانیزم‌های لازم برای اجرایی شدن این قانون مدون شده به تسویه حساب‌های گروهی و حزبی خود پرداختند.

اگرچه در دوره فعلی(شورای سوم) نیزبرخی ازعناصرتندرو اصلاح‌طلب برای سیاسی کردن جلسات هرازگاهی اقدام به سوءاستفاده از تریبون آزاد شورا برای تحقق اهداف سیاسی خود کردند، اما بقیه اعضا توانستند ضمن حفظ هشیاری خود کنترل اوضاع را تا اندازه‌ای در دست گیرند و درصدد رفع مشکلات یا حداقل ریشه‌یابی آن‌ها برآیند ، اما متاسفانه به خاطر برخی خلاءهای قانونی دیگر و زد و بندهایی که میان برخی ازاعضای شورا با مدیران شهری و شهرداری صورت می‌گرفت و همچنین به خاطر کافی نبودن همکاری‌ها و هماهنگی‌ها در دستگاه‌های اجرایی و قضایی، این شورا نیز نتوانست انتظارات مردم را در کشور به ویژه در تهران فراهم کند. این روزها در آستانه چهارمین انتخابات این نهاد در عرصه مدیریت کشور قرارداریم و انتظار می‌رود تا با بهره‌گیری از تجربیات ۳ دوره گذشته و نهادینه‌تر شدن آن در جامعه و مقبولیت آن نزد عامه مردم، آرمان دستیابی به شوراهایی مقتدر در عرصه مدیریت نوین شهری و روستایی محقق شود. قطعا این امر مهم میسر نخواهد شد مگرآنکه انتخابات ۲۴ خرداد با شور و حرارت قابل انتظارو به دوراز جوسازی‌ها و هیاهوهای سیاسی برگزار شود و مردم به کسانی رای دهند که صداقت و خلوص آن‌ها را درخدمت به مردم محروم احراز کرده باشند و تخصص افراد را در اولویت اول ویژه گی‌های لازم نامزدهای خود قرار داده باشند.

هنر بزرگ مردم در دو انتخابات بزرگ و سرنوشت ساز پیش‌رو که مثل گذشته قابل ستودنی خواهد بود و دنیا را بار دیگر انگشت به دهان خواهد کرد، تفاوت قائل شدن میان انتخابات صرفا "تخصصی" شورای چهارم شهرو روستا و یازدهمین دوره انتخابات صرفا "سیاسی" ریاست جمهوری است که متاسفانه همزمان و در یک روز برگزار خواهد شد!.

نگاهی اجمالی به فهرست نامزدهای این دوره از انتخابات شوراها نشان می‌دهد که دست‌های کاملا آشکارجریان فتنه و جریان انحراف در تلاش هستند تا نه تنها فضای انتخابات شوراها را به سیاسی کاری و جنجال‌آفرینی و درگیری آلوده کنند بلکه بنا دارند تا با تغییراتی جدی درترکیب آینده شوراها به نفع خود، به جای پرداختن به مشکلات مردم، بار دیگر صحن علنی شوراها را به میدانی برای تاخت و تاز هواهای نفسانی گروهی و حزبی تبدیل کنند!.

حضور بی‌سابقه عناصرشاخص و نشاندار سیاسی جریان فتنه در این فهرست که برخی از آن‌ها در حادثه فتنه ۸۸ نقش داشته و کشوررا مدت‌ها در داخل و خارج دچار چالش کرده بودند و ازسوی دیگر حضورجمع دیگری از نامزدهای شناخته شده جریان منحرف در این فهرست کاملا نشان می‌دهد که این دوجریان فتنه گر، فتنه دیگری را در سر دارند ومتاسفانه این بار خیمه خود را در شورای شهر برافراشته‌اند! بدیهی است دراین میان در وهله اول از هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها که وظیفه خطیر تایید صلاحیت نامزدها را برعهده دارند انتظار می‌رود تا با رعایت مر قانون و رد صلاحیت کسانی که صلاحیت و لیاقت حضور در چنین مکان‌هایی را ندارند نقطه عطفی باشند در تاریخ شوراها و الگویی باشند برای آیندگان و در عبور از این پیچ خطرناک و مسئولیت آفرین در برابر مردم و خدا روسفید از آب در آیند.

مشکلات و معضلات فراروی شوراها

سابقه کوتاه شوراها در ایران بعد از پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی حاکی از این امر است که هنوز تا نهادینه شدن مدیریت شورایی در سطح شهرها و روستاهایمان راه زیادی را باید بپیماییم.

تجربه حاصل از برگزاری سه دوره گذشته شورا برخی مشکلات این نهاد را مشخص کرده است و به نظر می‌رسد نامزدهای این دوره اگر صداقت در خدمت رسانی به مردم محروم کشورشان را در سر دارند (که ان شاءالله همین طور باشد) بایستی ضمن بررسی عملکرد شوراهای گذشته، در تبلیغات انتخاباتی که بنا دارند برای کسب این کرسی‌ها راه بیندازند به جای پرداختن به مسائل سیاسی و رجزخوانی‌های گروهی و حزبی مروری داشته باشند به این تجربه‌ها ودر صدد ارائه راه‌کارهای مناسب برای عبور از مشکلات برسراه برآیند. چه زیبا خواهد بود اگر پوسترهای تبلیغاتی خود را نیز متفاوت با تبلیغات انتخاباتی ریاست جمهوری طراحی و با به خرج دادن ابتکاراتی در این زمینه، به جای چاپ عکس‌های مختلف و به دور از شان نمایندگی مردم و رجزخوانی‌های بی‌محتوا وشعارهای توخالی ، پوسترهای خود را مزین به فهرستی از طرحها وبرنامه‌های مدون و قابل دفاع در جهات مختلف مثلا مقابله با آلودگی هوا و کاهش جدی خسارات ناشی از بلایای طبیعی بویژه زلزله کنند و طرحی را ارائه کنند که براساس آن شهرداران ملزم به رعایت آن برای ریشه کنی بافت‌های فرسوده در سراسر کشور شوند.

نامزدها یی که صلاحیت‌شان تایید شده است اگر واقعا قصد خدمت به این مردم و نسل‌های آینده را دارند، باید از هم اکنون مهیای تهیه طرح و مکانیزمی باشند که ضمانت‌های لازم را در جهت اجرایی شدن مصوبات شوراها تامین کند تا بتوان به کمک آن برخی شهرداران و عوامل وابسته به شهرداری را که هراز گاهی با خروج از ریل قانون دست به اقداماتی می‌زنند که باعث زحمت و افزایش آلام مردم می‌شوند در برابر قانون به زانو درآورد.

شورای سوم متاسفانه در ماجرای عملکرد شهرداری در حوزه نوسازی بافت‌های فرسوده تهران آن طور که شایسته بود نتوانست حقوق از دست رفته مردم را احیا کند و تنها به برکناری مدیروقت سازمان نوسازی تهران که از بخش های زیر مجموعه شهرداری بود بسنده کرد، متاسفانه به خاطر فقدان یک مکانیزم نظارتی فعال در شوراها اخبار برخی تخلفات شهرداری پس از وقوع تخلف به سمع و نظر شورا نشینان می‌رسد و زمانی فریاد اعتراض اعضا به آسمان بلند می‌شود که کاراز کارگذشته و سوءاستفاده‌ها صورت گرفته است . لذا از نامزدهای تایید صلاحیت شده در این دوره از انتخابات انتظار می‌رود که از هم اکنون به فکر تعریف برنامه‌ای بازدارنده از تخلف مسئولان و مدیران شهری قبل از وقوع تخلف باشند.

یادمان باشد صدها درخت کهنسال تنومند منطقه "ازگل" تهران توسط همین شهرداریچی‌ها در طول چند سال گذشته به نام قانون در انظارعمومی مردم به تدریج از ریشه کنده شد اما زمانی اعضای شورا زبان به اعتراض گشودند که کار از کار گذشته بود. اگر چه ازمعاون حقوقی شهرداری خواسته شد که ظرف یک هفته پاسخگو باشد و معاون هم رفت تا هفته آینده گزارشی در این مورد به شورا بیاورد اما تاکنون که بیش از شش ماه از آن قول و قرار می‌گذرد، هنوز چنین گزارشی به شورا نرسیده است!!.

آیا ماجرای هزینه های گزاف در احداث تونل توحید و ماجرای تبدیل بخشی از خیابان ۱۷ شهریوربه پیاده راه را که بدون کسب اجازه از شورا انجام شد می‌توان از اذهان مردم شریف تهران پاک کرد؟!اجرای این گونه طرح‌ها و پروژه‌های کارشناسی نشده و بدون پشتوانه نه تنها باعث اتلاف مبلغ گزافی در این رابطه شد بلکه اسباب نارضایتی و متضرر شدن بسیاری از اهالی را هم فراهم کرد.

تایید صلاحیت شده‌ها، در نظر داشته باشند که عدم اعطای قدرت لازم از سوی دولت مرکزی به شوراها باعث می‌شود که رفته رفته شوراها تبدیل به نهادی در زیرمجموعه دولت یا محصور در تنگناهای دولتی شوند و درنتیجه استقلال اجرایی‌شان به شدت کاهش یابد، پس نامزدها باید در این رابطه نیزیک فکر اساسی کنند و برای کسب چنین قدرتی محسبات لازم را انجام دهند.

و مخلص کلام: نامزدهای تایید صلاحیت شده متوجه باشند، اکنون که فرصت مناسبی برای فعالیت این نهاد مردمی مهیا شده است، اگر از امکانات موجود و ظرفیت‌های کشور در جهت تقویت شوراها و اقتدار بخشیدن به آنها استفاده بهینه نکنیم، دچار خسرانی عظیم‌تر خواهیم شد چرا که وجود شورایی منفعل در عرصه مدیریتی کشور نه تنها سودی برای مردم نخواهد داشت بلکه به‌دلیل موازی‌کاری‌های فراوان نتیجه‌ای جز هدر رفتن توان نیروها و سرمایه‌ها در بر نخواهد داشت.

در اهمیت شورای شهر این نکته بسیار مهم را هم باید در نظرداشته باشیم که هر کاری و هر اقدامی که در مجلس شورای اسلامی انجام می‌شود در شکل فشرده‌تر، در شوراهای شهرو روستا نیز جاری است.اصلاً شوراهای شهر و روستا با همین هدف مقدس تشکیل شد که وظایف و اختیارات نهاد مجلس را در شکل جمع و جورتری داشته باشد. حال از همین تهران بگیر تا آخرین روستاها بر روی نوار مرزی، اکثراً چنین شورایی را دارند.

برای سلامت اخلاقی نوجوانان

استفاده از اینترنت را محدود کنیم

متأسفانه اعتیاد به اینترنت در بیرون از منزل مدت‌هاست به علت ناآگاهی کلیه گروه‌های سنی در کشور اوج گرفته که این مسئله نشان می‌دهد تمامی گروه‌های سنی به دور از چشم پدر و مادر به علت محدودیت‌هایی که خانواده برای فرزندانشان ایجاد می‌کنند به بیرون از منزل یا کافی‌نت‌ها پناه می‌آورند.

به گفته دکتر «کمر زرین» روان‌شناس بالینی اعتیاد به اینترنت در بیرون از منزل صورت می‌گیرد، لذا خانواده‌ها با ایجاد برنامه‌های ارتباطی با خانواده و اجتماع و نیز مشارکت دادن فرزندان در محیط منزل می‌توانند فضای خالی در اوقات فراغتشان را پر کنند تا کودکان و نوجوانان با احساس مسئولیت خود از ناهنجاری به دور باشند.

هرچند طبقات اجتماعی در استفاده کاربران از اینترنت متفاوت است ولی متأسفانه استفاده ناصحیح از اینترنت در محیط خارج از منزل نیز برای تمامی طبقات اجتماعی میسر است.

دکتر احمدی، پژوهشگر حوزه رسانه معتقد است کلیه طبقات اجتماعی جامعه می‌بایست ارتباط‌های اجتماعی را تحکیم بخشند تا وسیله ارتباطی مثل اینترنت در جهت مناسب و در جهت پیشرفت جامعه مورد استفاده قرار گیرد.

از طرفی امروزه گسترش بازی‌های الکترونیکی و کامپیوتری به تهدیدی بزرگ برای تمامی گروه‌های سنی تبدیل شده است و این امر سبب بروز بیماری‌های روانی، افسردگی، ضعف حافظه کوتاه مدت و بلندمدت، پرخاشگری،

انزوای اجتماعی، عصبی شدن، حساس شدن، بی‌قراری، بزهکاری، و عدم تعادل، دوگانگی و به هم ریختن شخصیت، انزواطلبی، کم‌خوابی، مشکلات کلیوی، ارتوپدی مانند دفرمه شدن انگشتان و ضعف بینایی و مشکلات جسمانی مانند، ضعف، چاقی و یا عدم اشتها به غذا وسواس‌های عملی می‌شود.

دکتر صمدی، کارشناس تغذیه در این‌باره می‌گوید: کم‌خوری یا پرخوری‌های عصبی ناشی از کم‌تحرکی، ارثی و عوامل هورمونی و در بیشتر مواقع جنبه عصبی دارد. چون درمان چاقی با مراجعه به کارشناسان تغذیه و روان‌شناسان میسر است چون کم‌تحرکی کودکان و نوجوان معتاد به اینترنت ناشی از تغییر سبک زندگی است.

وی اشاره می‌کند: کم‌تحرکی کاهش فعالیت‌های جسمانی عادتی روزانه شده است. اگر بخواهیم بازی و سرگرمی کودکان در گذشته را با الان مقایسه کنیم می‌توانیم به تغییر بازی‌های کودکانه اشاره کنیم. به همین علت در حال‌حاضر کودکان و نوجوانان با روی آوردن به بازی‌های الکترونیکی و کم‌تحرکی انرژی زیادی را صرف نمی‌کنند و دچار کم‌خوری یا پرخوری‌های عصبی می‌شوند.

همچنین برای اینکه سرعت بالای اینترنت با اطلاعات بیشتری در اختیار کاربران قرار می‌گیرد در نتیجه موج عظیمی از اطلاعات در حافظه فرد معتاد نقش می‌بندد که صدماتی را به حافظه فرد معتاد وارد می‌کند.

این پژوهشگر حوزه رسانه با بیان اینکه پیام‌های ارتباطی در واقع جدا شدن از اجتماع را می‌طلبد می‌افزاید: درواقع نوعی به هم‌ریختگی تعادل شخصیتی در افراد معتاد مشاهده می‌شود که، این رفتار بیمارگونه روی والدین و همسالانشان تأثیرگذار است. درواقع عزلت‌نشینی به طور ناخودآگاه روی ارتباطات اجتماعی و فردی شخص معتاد تأثیرگذار است، به نحوی که سبب گرایش به اعتیاد و بزهکاری اجتماعی، نداشتن بلوغ فکری، احساسی و عاطفی می‌شود و همچنین سبب کاهش اعتماد به نفس و وابستگی بیش از حد کمک‌های عاطفی، روحی و مادی پدر و مادر می‌شود. البته فرد معتاد به طور مداوم از اینترنت در جهت منفی استفاده می‌کند و بیشتر حالت مصرف‌کننده را دارد.

دکتر احمدی در این زمینه اضافه می‌کند: تأثیرات اینترنت بر کودکان و نوجوانان غیرقابل انکار است به نحوی که روح کنجکاوی و توجه به مسائل را در این قشر تقویت می‌کند. درواقع اگر گفت‌وگو در میان اعضای خانواده افزایش یابد همه اعضای خانواده کمتر به سمت رسانه‌هایی مانند رادیو، تلویزیون و اینترنت سوق داده می‌شوند و از آنجا که گفت‌وگو که عملا یک فرآیند بسیار مهم هیجانات و احساسات میان زن و شوهر و والدین با فرزندان است اما عملا اکثر خانواده‌ها بیشتر وقت خود را صرف وسایل ارتباطی مانند اینترنت و تلویزیون می‌کنند.

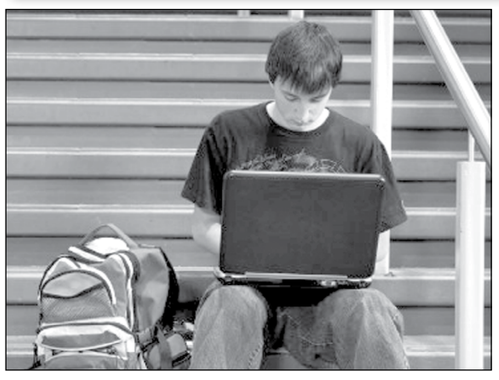

در نتیجه اکثر خانواده‌های ایرانی معتاد به وسایل ارتباط جمعی هستند و وقت و انرژی خود را صرف آن می‌کنند. همچنین موبایل هم از این قاعده مستثنی نیست مصرف بیش از اندازه آن سبب اعتیاد الکترونیکی می‌شود و اعتیاد به وسایل ارتباطی نوعی انزوای اجتماعی ایجاد می‌کند.

البته یکی از علل گرایش به اینترنت در همه رده‌های سنی نابسامانی و گسستگی اجتماعی است، به همین علت تشنج در خانواده نیز در این زمینه می‌تواند اثر زیادی بر فرد معتاد داشته باشد. پس می‌بایست کلیه آسیب‌های ناشی از ناهنجاری‌های اجتماعی و خانوادگی در جامعه تا حدودی حل شود تا میزان معتادان به اینترنت در همه اقشار سنی کاهش یابد.

دکتر احمدی در این زمینه می‌افزاید: کودکان و نوجوانانی که در خانواده‌هایی ناهنجار اجتماعی مانند طلاق، بزهکاری و در محیط بی‌قاعده یا در ساختار خانوادگی‌شان که دچار مشکل هستند، زندگی می‌کنند در بیشتر مواقع دچار انزوا و افسردگی می‌شوند. به همین علت برای کم کردن تشنج به محیط مجازی پناه می‌برند و دچار اعتیاد الکترونیکی می‌شوند. همچنین به دوستی‌های اینترنتی و خیالپردازی روی می‌آورند.

وی ادامه می‌دهد: معمولا معتادان به اینترنت به رفتارهای ضداجتماعی مانند هک کردن و آسیب رساندن به همنوعان خود، رفتار طلبکارانه و پرخاشگرانه بدون احساس مسئولیت و تعلق به جامعه دارند و در بیشتر موارد فرد معتاد در جست‌وجوی راحت‌طلبی بدون در نظر گرفتن آینده نامعلوم خود هستند و می‌خواهند گروه اجتماعی‌شان را قدرتمند جلوه دهند. ولی نمی‌دانند که چه ضرری به ساختارهای اجتماعی و فرهنگی جامعه وارد می‌کنند.

دکتر زرین، روانشناس بالینی معتقد است: از آنجا که کودکان و نوجوانان در سنین حساس و بلوغ قرار دارند والدین می‌بایست سایت‌هایی که فرزندانشان آنها را باز می‌کنند با حضور یا بدون حضور فرزندان‌شان بررسی کنند و از نحوه استفاده فرزندان‌شان از این جعبه جادویی آگاه باشند.

این روانشناس بالینی در این زمینه ادامه می‌دهد: با توجه به اینکه اعتیاد الکترونیکی بیشتر قشر جوان را تهدید می‌کند والدین باید در مدت زمان استفاده فرزندان خود از بازی‌های الکترونیکی حساسیت بیشتری داشته باشند، چرا که استفاده بیش از حد بازی‌های خشن می‌تواند تأثیرگذاری نامطلوبی بر رفتار و روحیات کودک و نوجوان داشته باشد.

دکتر کمر زرین درخصوص عدم اعتیاد به اینترنت می‌گوید: می‌بایست وسایل ارتباط جمعی مانند موبایل و اینترنت در سنین پایین در اختیار کودک قرار نگیرد چون هنوز به بلوغ فکری، اجتماعی و فرهنگی نرسیده است. پس والدین می‌توانند در اواخر کودکی و سن بلوغ با محدودیت‌های خاص و ویژه استفاده از اینترنت را به فرزندان‌شان توصیه کنند. چون اگر استفاده از اینترنت نامحدود باشد کودکان و نوجوانان دچار انحراف اخلاقی و گرفتار بازی‌های نامتعارف اینترنتی می‌شوند.

متخصص حوزه رسانه توصیه می‌کند: نقش آموزش در کلیه مقاطع تحصیلی فرزندان بسیار تأثیرگذار است. به طوری که مراکز آموزشی مانند مدارس می‌بایست واحدی را به نام آشنایی با اینترنت یا تکنولوژی‌های ارتباطی به همه مقاطع تحصیلی پیشنهاد دهند تا سطح بینش تمامی فرزندان جامعه درخصوص وسایل ارتباط جمعی افزایش یابد.

همچنین اگر والدین اوقات فراغت فرزندان‌شان را برنامه‌ریزی کنند و توازنی را میان رفتارهای ارتباطی ایجاد نمایند آموزش استفاده از فرهنگ در جامعه نهادینه می‌شود.

وی در ادامه اضافه می‌کند: از آنجا که محیط امن خانواده اولین کانون کوچک جامعه است، والدین باید به فرزندان بیاموزند که اینترنت مانند دیگر وسایل ارتباط جمعی با آگاهی و بصیرت خاص می‌تواند در جهات مثبت اجتماعی و پیشبرد جامعه مورد استفاده قرار گیرد والدین با قرار دادن زمان مشخص می‌توانند استفاده نامحدود فرزندان‌شان را از اینترنت مهار کنند.

مریم لشینی